

rigtig har fået lov til at løbe længe nok. Der er en opstramning, og det kunne da godt tænkes, at der er grund til det, men det meget vigtige element er stadig væk, at det skal ende med at være selv bærende. Så langt så godt.

Så kan jeg jo selvfølgelig også sige, at Fremskridtspartiet i lighed med Venstre og De Konservative var imod, at man overhovedet lavede den her ordening, men ordningen er der, og vi har ikke fået forbedret erhvervsklimaet, vi har ikke fået lettet alle de administrative byrder, og vi har ikke fået erhvervslivet ud på markedsøkonomiske vilkår, som Fremskridtspartiet gerne ville have det.

Er det her så én af løsningerne, der måske kan være med til at hjælpe lidt på vej? Det vil jeg ikke kunne svare på i dag.

Men til gengæld håber jeg på, at vi i udvalget kan få en seriøs snak om, hvorvidt det er den rigtige vej. Om vi udnytter den mulighed fuldt ud, som man bruger i Holland, eller om det er den svenske model, eller hvad der ligger i den amerikanske model. Ministeren eller ministeriet henviser så flot til alle de steder, men siger ikke, hvori forskellene ligger.

Hvor gives der reelt erhvervslivet mulighed for at starte noget nyt og prøve noget nyt? Kan vi måske rette noget til? Kan vi gøre noget, således at det kommer til at gavne erhvervslivet?

Det er altså egentlig talt ikke så meget det her folketingsflertal lige her, det skal gavne. Det er selvfølgelig meget rart for os, hvis vi kommer ind i en valgkamp, men det vigtigste må være, at erhvervslivet får en mulighed for at kunne producere noget nyt og få risikovillig kapital.

Så Fremskridtspartiet vil ikke bare sige nej, overhovedet ikke. Vi var imod intentionerne i begyndelsen, hvor man sagde, at nu skulle man til at lave statsgaranti. Men vi siger: O.k., her er det. Vi har ikke fået lavet alt det, vi gerne ville, og som ville have hjulpet hurtigere og mere effektivt. Kan det her så være et lille skridt i den rigtige retning?

Og på den måde håber jeg, at vi ikke blot får høringssvarene, men at vi også får en velvillig minister til at se på, om det eventuelt kan rettes til, således at det også kan være til gavn for erhvervslivet.

Frank Aaen (EL):

Med støtteordninger af den her type ved man i virkeligheden ikke, hvad man støtter.

Altså man kan støtte et selskab, som forsker i genmanipulering med dyr; man kan støtte et

selskab, som forsker i nye plantegifte; man kan støtte et selskab, som udvikler nyt militært udstyr – det kunne måske være en ny snedig, hvad hedder det, personelmine – ting til sådan noget, hvad ved jeg. Vi ved simpelt hen ikke, hvad vi støtter.

Og det kan være masser af produkter, som vi og et bredt flertal i Folketinget af miljømæssige, etiske og andre årsager ikke ønsker at støtte, som vi måske på andre områder oven i købet bekæmper – og så med den ene hånd giver vi udviklingsstøtte indirekte, og med den anden hånd bekæmper vi en sådan udvikling. Det er vi sådan set imod.

Vi er imod, at vi på den måde så kritiskløst bare støtter produkter, som vi jo ved kun skabes ud fra ét hensyn, nemlig profit, uanset hvad konsekvenserne måtte være for natur og samfund. Det er vi ikke tilhængere af.

Vi ønsker, der skal stilles krav til de projekter, der støttes, at det skal være på et bæredygtigt grundlag. Økologisk omstilling skal gerne fremmes, der skal være nogle etiske krav, og der skal være nogle krav om, at det er nyttige ting. Hvorfor skal staten støtte unyttige ting, skadelige ting?

Vi er sådan imod den mekanisme, der ligger her: Går det galt, hvis projektet går ned, hvis virksomheden går ned, så betaler skatteyderne i hvert fald en del af det. Hvis det går godt, så havner hele overskuddet i private lommer; det er meget dårligt købmandskab, at man giver, når det går skidt, men lader andre løbe med gevinsten, når det går godt. Og hvis så det er et godt og nyttigt produkt, skal vi måske oven i købet se 14 dage efter, at det bliver solgt til udlandet til gavn for beskæftigelsen i et andet land.

Vi er altså imod, at man bare kan kapitalisere statsstøtte, og det kan man med den her ordening, og vi ønsker kontrol med, hvad det er, vi støtter. Derfor er vi meget negative over for forslaget. Selv om vi sådan set gerne vil være med til at hjælpe ny produktion i gang – og i særdeleshed ny fornuftig produktion vil vi gerne være med til at hjælpe i gang – så er vi altså negative, som det ligger.

Vores tanker – jeg tror ikke umiddelbart, at vi kan få flertal for dem i Folketinget – går i retning af at lave et egentligt statsligt udviklings-selskab, som skyder penge i de projekter og firmaer, der er værd at skyde penge i, og som dermed kan vurdere kvalitativt, om det er noget, vi ønsker at støtte eller ikke ønsker at støtte med